

Список використаних джерел

1. Тарасова В. Кадрове забезпечення в об'єднаних територіальних громадах [Електронний ресурс] / В. Тарасова // Україна: події, факти, коментарі. – 2017. – № 12. – С. 30-41. – Режим доступу: <http://nbuviar.gov.ua/images/ukraine/2017/12.pdf>.

2. Баришніков В.М. Дистанційне навчання персоналу та безробітних в системі професійного навчання державної служби зайнятості // Матеріали XXX Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та перспективи розвитку»: Зб. наук. праць. – Переяслав-Хмельницький, 2017. – Вип. 30. – С.33-36. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://confscience.webnode.ru> (розділ «Всеукраїнська конференція»).

СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ ЯК НАПРЯМОК ДИВЕРСИФІКАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

*Переверзєва А. В., к. е. н., доцент,
Єрохін А. Т., студент,
Запорізький національний університет*

В умовах різкого падіння сільськогосподарського виробництва виникає необхідність пошуку нових шляхів виживання агровиробників. Одним з них є впровадження процесу диверсифікації. Під диверсифікацією, насамперед, розуміється освоєння нових, не властивих даній галузі напрямів діяльності. Туризм є одним з таких напрямків. Сільський туризм є одним з напрямків розвитку внутрішнього та в'їзного туризму, це відносно новий і перспективний напрям. Розвиток туризму на сільських територіях є соціально значущим видом підприємницької діяльності, який сприяє сталому розвитку сільських територій: розвитку інфраструктури, поліпшенню якості життя, збільшенню доходів місцевого населення, створенню робочих місць.

Світова практика показує, що обслуговування одного агротуриста на стаціонарному маршруті із забезпеченням культурно-розважальної програми створює мінімум три робочих місця. За підрахунками експертів Європейського банку реконструкції та розвитку, дохід, отриманий від одного ліжко-місця, що надається туристу, еквівалентний річному доходу фермера від однієї корови. Тому у багатьох розвинених західноєвропейських країнах сільський туризм є невід'ємною складовою програми комплексного соціально-економічного розвитку села [1].

Сільський туризм – це один з важливих напрямків розвитку села, який є альтернативою його індустріалізації і засобом утримання населення в слабо розвинених регіонах. На Заході Європи сформувалися два види сільського зеленого туризму – «змішаний» і «чистий». Перший спирається на селянські (фермерські) господарства, які вирощують худобу та овочі та додатково приймають туристів. Це дає приблизно 25% прибутку селянській родині. Причому більша частина цих коштів реінвестується в облаштування будинку, оновлення інтер'єру, створення умов для гостей. Другий – це виключно діяльність з обслуговування туристів, надання їм готельних послуг в будинках, які виконують роль міні-готелів.

Практичний досвід реалізації кількох моделей, що відносяться до агротуристичних. Їх можна згрупувати наступним чином [2-4]:

а) розвиток агротуристичного бізнесу на базі малого сімейного готельного господарства. Ця модель успішно реалізується в рамках декількох концепцій, які припускають офіційне проведення державної політики переміщення сільського населення з сектора аграрного виробництва в сектор послуг – тобто, за умови прийняття на загальнонаціональному рівні комплексної соціально-економічної стратегії, спрямованої на підтримку сільських регіонів. Ця стратегія одним з компонентів

включає підтримку розвитку мережі засобів розміщення (приватних мікроготелів) на базі існуючого в сільській місцевості житлового фонду і сільськогосподарських (ферми, пасіки, риболовецькі господарства і т. д.) І спеціалізованих об'єктів (спортивні центри, човнові станції, стайні і т. п.);

б) будівництво великих і середніх приватних агротуристичних об'єктів у сільській місцевості: спеціалізовані приватні готелі у формі стилізованих «агротуристичних сіл», культурно-етнографічних центрів і т. п. Характерно для країн з невисоким рівнем комфортності житлового фонду в сільській місцевості, але з високим турпотенціалом. Ця модель для успішної реалізації вимагає насамперед інвестиційних ресурсів – як місцевих, так і зовнішніх, а також підтримки відповідних проєктів на рівні регіону і на місцях;

в) створення державних (або, рідше, приватних) сільськогосподарських парків. Крім розвитку туристичної галузі як такої, заснована на такій моделі концепція ставить в основу популяризацію і пропаганду досягнень сільського господарства конкретної країни, збереження практичних навичок і демонстрацію прийомів національного (традиційного) сільськогосподарського виробництва. У світовій практиці програму з реалізації такої моделі зазвичай курирує відомство, що відповідає за розвиток сільського господарства (а не туристичної галузі як такої).

Соціально-економічне значення розвитку сільського зеленого туризму для держави полягає у тому, що він: стимулює розвиток селянських господарств, які займаються зеленим туризмом; сприяє розвитку місцевої інфраструктури; сприяє збуту надлишків сільськогосподарської продукції, збільшуючи додаткові прибутки селян і відрахування у місцеві бюджети; активізує місцевий ринок праці, підвищує зайнятість, затримує молодь на селі, понижуючи потребу в закордонному заробітчанстві; сприяє охороні туристичних ресурсів, насамперед

збереженню етнокультурної самобутності українців; створює можливості для змістовного відпочинку незаможних людей; сприяє підвищенню культурного рівня мешканців села та підвищенню екологічної свідомості.

Список використаних джерел

1. Світовий досвід розвитку сільського зеленого туризму. URL: <http://archive.nbu.gov.ua>
2. Rural Tourism, Communities and EAFRD Funding 2014 – 2020. URL: http://www.seprat.net/files/Tiedostot/NN_Kotka_2013_Rural_Tourism_and_Communities.pdf
3. Rural Development in the EU Statistical and Economic Information Report 2012 URL: http://ec.europa.eu/agriculture/statistics/rural-development/index_en.htm
4. Perspectives of rural tourism in Europe. URL: http://www.vioregio.sk/en/education/handbook/persepctives_in_europe.php

ОЗНАКИ КВАЗІВАЛЮТИ В КРИПТОВАЛЮТІ

*Жосан А. Д, студентка,
Науковий керівник – Чередниченко В. А., к. е. н., доцент
Одеський національний політехнічний університет*

Актуальність даної теми обумовлена головним чином тим, що сама суть криптовалюти дуже тісно пов'язана з принципом побудови фінансової піраміди, а саме, прибуток тих, хто прийшов раніше, формується за рахунок грошей тих, хто прийшов пізніше.

Валюта, яка використовується в системі біткоінів була спеціально розроблена для цієї системи і називається – біткоїн. Одиницею даної валюти виступає монета в основі якої лежить зашифрована інформація, відповідно, скопіювати або підробити цю валюту (криптовалюту) вкрай складно. Функціонування